פרק ו' - דניאל בגוב האריות - VI.1

1. מלבי"ם דניאל ו(ז - ח) השאלות (ח - ט) איך קבל מהם המלך דבר סכלות

מאלהים ואדם, אבל אין בכלל זה התפלה התמידית שאינו מבקש בקשה חדשה רק מודה לה' ומשבח ומתפלל עניני הכלל, כמו על החיים ועל סליחת עון וכדומה, שאין זה ענין אל המלך כלל... והבדל גדול יש בין מתפלל ובין מבקש, שהתפלה לא תהיה רק לאלהים, ולא נמצא מאדם לאדם בשום מקום ששופך נפשו להשם לבד, וזה אינו כלל בכלל הפקודה, ועל זה בטח דניאל ולא התירא:

הלא גם המלך אל אלהים יתפלל! וגם למה לא יבקשו אז דבר מאדם, ואיך יתנו בזה תוקף למלכותו!, היש עצה נבערה מזו! ...בשלשים יום הראשונים שהמלך בבבל באו אליו שלוחים מכל העמים והמדינות, ואמרו שהסכימו כדי לחזק מלכותו בעיני כל העמים, שבשלשים יום אלה, יביא כל איש בקשתו אל המלך בעצמו, בין הבקשות שיש לאדם מאדם, המלך מוכן למלאות בקשת כל שואל כי חפץ חסד הוא, וידו רחבה ופתוחה למלאות בקשת כל איש, וגם כל תפלה וכל תחנה אשר יתפללו להי יביאו אל המלך כי ידו כיד אלהים למלאות כל חפץ, ובימי חסד האלה בתחלת מלכותו ימלא כל משאלות

כזאת לגזור שלא יתפלל איש לאלהיו, התחת אלהים הואי,

3. <u>אברבנאל (מעיין ז' תמר ב')</u>

שדניאל בראותו שהיה הדת לימים מועטים שלשים יום ושהמלך היה חושב שהיה לתועלתו וכבודו ושהיתה דת מדי ופרס די לא תעדה, אמר בלבו שלא לערבב שמחת המלך ושלא להטרידו בבטול אסרו ונדרו אשר לא כדת, ושהיה יותר טוב להתפלל בסתר לא בבית התחתונה כדרכו כי אם בעליתו כדי שלא ידע אדם ממנו דבר והוא אמרו על לביתיה וכוין פתיחין ליה בעילתיה נגד ירושלם. ר"ל שכדי להסתתר בתפלתו עלה לעליה ושם היה מכוין תפלתו מדרך החלונות להתפלל נגד דרך ירושלם ובית המקדש ובית קדש הקדשים, ושלא נמנע דרך ירושלם ובית המקדש ובית קדש הקדשים, ושלא נמנע שלשה פעמים בכל יום היה כורע על ברכיו ומתפלל ומודה קדם אלהיו כי אחר התפלה היה אומר דברי הודאה. וידמה שאויביו מחלונות אחרות השגיחו מן החלונות והציצו מן החרכים ולהיותו מתפלל כנגד חלונותיו ראו אותו מתפלל...

2. מלבי"ם דניאל ו

(יא) השאלות (יא - יב) למה מסר דניאל א"ע למיתה בשביל התפלה, וחי בהם כתיב, ומן הדין אינו מחויב למסור נפש רק על ע"א וג"ע וש"ד, בפרט שהיה יכול להתפלל בלחש שלא ירגיש אדם בו ורחמנא לבא בעי...

אנשים עד שאין צריך לבקש דבר מזולתו, וכל המבקש דבר

מזולתו הרי זה כמכחיש טוב המלך וחסדו...

... באר שאף שדניאל ידע מגזירה זאת, לא בטל תפלותיו גי פעמים ביום ולא התחבא להתפלל בבית אחר שלא ידעו היכן הוא, או בביתו במקום מוצנע, רק נכנס לביתו ועלה אל העליה שהיו חלונותיה פתוחים לצד דרום שהוא לצד ירושלים, והתפלל בכריעה, בענין שכל השכנים יכלו לראות דרך החלונות הפתוחים שהוא כורע על ברכיו ומתפלל...

וטעם הגזרה לא היה רק שמי שירצה **לבקש בקשה חדשה פרטית** יבקשנה מן המלך והוא יעשה בקשתו, ואייצ לבקש

4. ספר חסידים (מרגליות) סימן תשפז

הנה מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל ולא היה פוסק בשביל ההגמון הרי אם אדם מחמיר על עצמו בתפלה אע"פ שמסתכן בנפשו בטוב עושה, כמו שעשה דניאל ...

Daniel 6:11

And when Daniel knew that the writing was signed, he went into his house — now his windows were open in his upper chamber toward Jerusalem — and he kneeled upon his knees three times a day, and prayed, and gave thanks before his God, as he did beforehand.

5. <u>דניאל ו</u>

(יא) וְדָנִיֵּאל כְּדִי יְדַע דִּי רְשִׁים כְּתָבָא עַל לְבַיְתֵהּ וְכַוִּין בְּתִיחָן לֵהּ בְּעִלִיתֵהּ נָגֶד יְרוּשְׁלֶם וְזְמְנִין תְּלָתָה בְיוֹמָא הוּא בְּרֵדְּ עַל בְּרְכוֹהִי וּמְצַלֵּא וּמוֹדֵא קַדָּם אֱלָהָהּ כָּל קֵבֵל דִּי הַנָא עָבֵד מִן קַדְמַת דְּנָה:

Brachot 31a

Rabbi Ḥiyya bar Abba said: One should always pray in a house with windows, as it is stated, "... there were open windows"

I might have thought that one could pray throughout the entire day; it has already been articulated by Daniel, "And three times..."

I might have thought that this began when he came to exile; it was stated: "Just as he had done before."

I might have thought that one may pray facing any direction he wishes; the verse states: "facing Jerusalem."

6. ברכות לא ע"א

אָמַר רַבִּי חִיָּיא בַּר אַבָּא: לְעוֹלֶם יִתְפַּלֵּל אָדָם בְּבַיִת שֶׁיֵשׁ בּוֹ חַלּוֹנוֹת, שֶׁנֶאֱמֵר: ייְכַוִּין פְּתִיחָן לֵיהּ וְגוֹייי

יָכוֹל יִתְפַּלֵל אָדָם כָּל הַיּוֹם כּוּלוֹ - כְּבָר מְפוֹרָשׁ עַל יְדֵי דָּנִיאֵל: ייוּזָמָנִין תִּלַתַא וְגוֹייִי.

יָכוֹל מִשֶּׁבָּא לַגּוֹלָה הוּחַלָּה - כְּבָר נָאֱמֵר : יידִי הֲוָא עָבֵד מִן קַדְמַת דָּנָאיי..

יָכוֹל יִתְפַּלֵּל אָדָם לְכָל רוּחַ שָׁיּרְצֶה - תַּלְמוּד לוֹמַר: ״נֶגֶד יִרוּשָׁלֵם״.

Brachot 32b-33a

Even if the king greets him while he is praying, he should not respond to him. Rav Yosef said: They only taught this with regard to kings of Israel. However, with regard to kings of the nations of the world, he interrupts. The Sages taught: an incident, involving a particular pious man who was praying while traveling, when an officer came and greeted him. He did not respond. The officer waited for him until he finished his prayer. After he finished his prayer, the officer said to him: You good for nothing. Isn't it written in your Torah: "Take utmost care and guard yourself diligently" (Deuteronomy 4:9)? And it is also written: "Take therefore good heed unto yourselves" (Deuteronomy 4:15)? When I greeted you, why did you not respond with a greeting? Were I to sever

7. ברכות לב:-לג.

ייאֲפִילּוּ הַמֶּלֶךְ שׁוֹאֵל בִּשְׁלוֹמוֹ לֹא יְשִׁיבֶנּוּ.יי אָמַר רַב יוֹסֵף, לֹא שְׁנוּ אֶלָּא לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל לְמַלְכֵי אוּמוֹת הָעוֹלָם — פּוֹסֵק. שְׁנוּ אֶלָּא לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל לְמַלְכֵי אוּמוֹת הָעוֹלָם — פּוֹסֵק. תָּנוּ רַבְּנֵן: מֵעֲשֶׂה בְּחָסִיד אֶחָז שֶׁהָיָה מִתְפַּלֵל בַּדֶּרֶךְ. בָּא הָגְמוֹן אֶחָד וְנָתַן לוֹ שְׁלוֹם, וְלֹא הֶחְזִיר לוֹ שָׁלוֹם. הִמְתִּין לוֹ עֵד שְׁסִייֵם תְּפִלָּתוֹ, אָמֵר לוֹ: רֵיקָא, וַהֲלֹא כָּתוּב הְּמִרְרָתֶם יירַק הִשְּׁמֶר לְדְּ וּשְׁמֹר נַפְשְׁדְיי, וּכְתִיב ייוְנִשְׁמַרְתֶּם בְּמִרֹר לְדְּ וּשְׁמֹר לַמְשְׁרִי, וּכְתִיב ייוְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשׁׁתִיכֶם יי. כְּשָׁנָתִתִּי לְדְּ שְׁלוֹם לָמָה לֹא הֶחְזַרְתָּ לִי שְׁלוֹם: אִם הַיִּיתִי חוֹתֵדְ רֹאשִׁדְּ בְּסַיִיף, מִי הַיָּה תּוֹבֵע אֶת דָּמִךְ מִנְּדְיִי?!!

[לייג א] מַחַזִיר לוֹיִי!

your head with a sword, who would hold me accountable for your blood? The pious man said to him: Wait for me until I will appease you with my words. He said to him: Had you been standing before a flesh and blood king and your friend came and greeted you, would you return his greeting? [33a] The officer said to him: No. The pious man continued: And if you would greet him, what would they do to you? The officer said to him: They would cut off my head with a sword. The pious man said to him: Isn't this matter an *a fortiori* inference? You who were standing before a king of flesh and blood, who today is here but tomorrow is in the grave, would have reacted in that way; I, who was standing and praying before the Supreme King of kings, the Holy One, Blessed be He, Who lives and endures for all eternity, all the more so? The officer was immediately appeased and the pious man returned home in peace.

Baba Batra 25b

Rabbi Yitzhak says: One who wishes to become wise should face south, and one who wishes to become wealthy should face north. And your sign – the Table, was in the north, and the Menorah was in the south!

D I D . 451

וּמָחָר בַּקֶּבֶּר — כָּדָ. אֲנִי שֶׁהָיִיתִי עוֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶדְ מַלְכֵי חַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא, שֶׁהוּא חֵי וְקַיָּים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים — עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. מִיָּד נִתְפַּיֵיס אוֹתוֹ הָגְמוֹן, וְנִפְטַר אוֹתוֹ חָסִיד

אַמַר לוֹ: הַמְתֵּן לִי עַד שָאַפַּיֵיסָדְּ בִּדְבַרִים. אַמַר לוֹ: אִילוּ הַיִּיתַ

עוֹמֶד לְפָנֵי מֵלֶךְ בַּשַּׁר וַדָּם, וּבָא חֲבֶרְדְּ וְנַתַן לְדְּ שַׁלוֹם — הַיִּיתַ

אָמַר לוֹ: לָאו. וִאָם הָיִיתָ מַחַזִיר לוֹ, מָה הָיוּ עוֹשִׁים לְדְּיִ אָמַר

לוֹ: הַיוּ חוֹתְכִים אֶת ראשִי בְּסַיִיף. אַמַר לוֹ: וַהַלֹא דְּבַרִים קַל

וַחוֹמֵר, וּמַה אַתַּה שֶׁהַיִיתַ עוֹמֵד לְפָנֵי מֵלֶךְ בַּשַׂר וַדָּם, שֶׁהַיּוֹם כַּאן

אַחַת בַּפֶּח וְכַפָּה. מִיָּּד נִּוְנַפַּיֵּיס אותו הֶגְמון, וְנִפְטַר אותו חָי לָבֵיתוֹ לִשְׁלוֹם.

8. בבא בתרא כה:

אָמַר רַבִּי יִצְחָק הָרוֹצֶה שָׁיַּחְכִּים יַדְרִים וְשֶׁיַּעֲשִׁיר יַצְפִּין וְסִימַנֵיךְ שִׁלְחַן בַּצַפוֹן וּמִנוֹרָה בַּדַּרוֹם.

9. מלכים אח

(כו) וְעַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָמֶן נָא דְּבָרְךְּ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעַבְדְּךְּ דְּוֹד אָבִי וֹ (כוֹ) כִּי הַאֻּמְנֶם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ הִנֵּה הַשְּׁמִים וּשְׁמֵי הַשָּׁמִים לֹא יְכַלְכְּלוּךְ אַף כִּי הַבּּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי : (כח) וּבְּנִיתְ הָשָּׁלִים לֹא יְכַלְכְּלוּךְ אַף כִּי הַבּּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי : (כח) וּבְּנִיתְ אֶּל תְּבְּלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךְ מִתְפַּלֵּל לְבָּנִיךְ הַיּוֹם : (כח) לֹהְיוֹת עֵינֶךְ בְּתְּבְּלָה אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֲשֶׂר אָמֶרְתִּ יִהְיָה וְיוֹם אֶל הַפְּלָה אֲשֶׁר אִמְרְתְּ יִהְיֶּה שְׁמִיע אֶל הַפְּלָה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךְּ אֶל הַפְּקוֹם הַאָּיר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַתְּבְּלוּ אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמַעְ אֶל הְתִּבְּלְה אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל הַשְּׁקוֹם הַיָּה וְאַמְּה תִשְׁמֵע אֶל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע אֶל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע אֶל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּמִים וְשְׁמֵע אֶל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע הָּל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע אֶל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע הָּל הְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע הָאָל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֵל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע הָּב הְיבִים וּשְׁמֵע הָים וֹשְׁמִים הְנִים הַיָּה וְשִׁמְת הִישְׁמֵע אֶל מְקוֹם שִׁבְתְּךְ אֶל הַשְּׁמִים וְשְׁמֵע הָל הַשְּמִים וּ שְׁמֵע הָּי בְּבְּרְבּ הְיִר בְּבְּרְבּ בְּיִים בּים הַיָּבְים הַיּבְּתְּב בְּיִרְבּים הַיְּבְים הְיִבְּבְּים בְּבִּיְים בְּיוֹם הַיִּים בּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּבְּל בִּיְדְּים בְּיִרְם בְּיִבְּים בְּיִבְּבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְים בְּיוֹבְיּים בְּיוֹב בְּיִים בְּיִבְיוֹים בְּיִים בְּיִבְיוּים בְּיוּים בְּיוֹבְיּבְיוֹם בְּיוֹבְיּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְבְּיוּים בְּיּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִיבְיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּעִים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיִיתְים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹ

(לא) אָת אֲשֶׁר יֶחֱטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׁא בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבָא אָלָה לִפָּנֵי מִוְבַּחַךְ בַּבַּיִּת הַזֵּה: ...

(לג) **בְּהַנָּגֵף עַמְּדְּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב** אֲשֶׁר יֶחֶטְאוּ לָדְּ וְשָׁבוּ אֵלֶידְ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶדְ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶידְ בַּ**בַּיִת** הַנֶּה: ...

(לה) בְּהֵעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר ...

(לז) רְעָב כִּי יִהְיֶה בָּאֶרֶץ דֶּבֶּר כִּי יִהְיֶה שִׁדָּפוֹן יֵרְקוֹן אַרְבֶּה חָסִיל (לז) רְעָב כִּי יִהְיֶה בְּאֶרֶץ שֶׁעְרִיוֹ כִּל נְגַע כָּל מַחֲלָה: (לח) כָּל כִּי יִהְיֶה כִּי יִבְר לוֹ אֹיְבוֹ בְּאֶרֶץ שְׁעָרְיוֹ כָּל נְגַע כָּל מַחֲלָה: (לח) כְּל תְּבְּלָה כָל תְּחְנָה אֲשֶׁר תִהְיֶה לְכָל הָאָדָם לְכֹל עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִיְרְאֵל אֲשֶׁר יִיִּעוֹן אִישׁ נָגַע לְבָבוֹ וּפְרַשׁ כַּפִּיוֹ אֶל הַבּּיִת הַצֶּה: (לט) וְאַתְּה תִּשְׁמֵע הַשְּׁמֵים מִכֹּוֹן שְׁבְתֵּךְ ...

(מא) וְגַּם אֶל הַנָּכְרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֶךּ: (מב) כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת שִׁמְדְּ הַנְּדוֹל וְאֶת יִדְּדְּ הַתַּזָקָה וּזָרֹעַדְּ הַנְּטוּיָה וּבָא וְהִתְּפַּלֵל אֵל הַבִּּיִת הַגַּה: ...

(מד) פּי יֵצֵא עַמְּדְּ לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבוֹ בַּדֶּרֶדְּ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם וְהָתְּפַּלְנוּ אֶל יְקוֹק דֶּרֶדְּ הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנְתִי לְשְׁמֵעְתָּ הַשְּׁמִיִם אֶת תְּפַלֶּתָם וְאֶת תְּחָנָתִם וְעָשִיתְ לִשְׁמֵעְתָּ הַשְּׁמִיִם אֶת תְּפַלֶּתָם וְאֶת תְּחָנָתִם וְעָשִיתְ משׁפּטם:

(מו) כּי יֶּחֶטְאוּ לָדְּ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יֶחֲטָא וְאָנַפְתָּ בָם וּנְתַתָּם לֹפְנֵי אוֹנֵב וְשָׁבוּם שֹבֵיהֶם אֶל אֶרֶץ הָאוֹנֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה: לִפְנֵי אוֹנֵב וְשָׁבוּם שֹבֵיהֶם אֶל אֶרֶץ הָאוֹנֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה: (מז) וְהַשִּירָוּ אֶלֶיךְ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבוּ שָׁם וְשָׁבוּ וְהָתְּוֹנִוּ הַשְּׁינוּ רְשִׁעְנוּ: (מח) וְשָׁבוּ אֵלֶיךְ בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְּפַּלְלוּ בְּלֶרְ לְבָּבָם וּבְּכָל נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אֹיְבִיהֶם אֲשֶׁר שָׁבוֹ אֹתָם וְהִתְּפַּלְלוּ אֵלֶיךְ אַרְיָב אֲשֶׁר נָתַתָּה לַאֲבוֹתָם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ אֵלֶיךְ הַבְּיִתִי לִשְׁמֶדְ: ...

I Kings 8

- (26) Now therefore, O God of Israel, let Your word, please, be verified, which You spoke to Your servant David my father.(27) For will God truly dwell on earth? Behold, heaven and the heaven of heavens cannot contain You; how much less this house that I have built!(28) Yet, have regard for the prayer of Your servant and to his supplication, O Hashem, my God, to listen to the cry and to the prayer which Your servant prays before You this day;(29) that Your eyes may be open toward this house night and day, toward the place of which You have said, 'My name shall be there'; to listen to the prayer which Your servant shall pray toward this place.(30) And listen to the supplication of Your servant and of Your people Israel when they shall pray toward this place; yes, hear in Your dwelling-place, in heaven; and when You hear, forgive.
- (31) If a man sins against his neighbor, and an oath is exacted of him to cause him to swear, and he comes and swears before Your altar in this house:
- (33) When Your people Israel are smitten down before the enemy, when they sin against You, if they turn again to You, and confess Your name, and pray and make supplication to You in this house;
- (35) When heaven is shut up, and there is no rain
- (37) If there is **famine** in the land, if there is **pestilence**, if there is **blight** or **mildew**, **locust** or **grasshopper**; if their **enemy besieges them** in their gated lands; whatever **plague**, whatever **sickness** there be;(38) whatever **prayer** and **supplication** which is made by any man of all Your people Israel, every man knowing the affliction of his own heart, and he spread forth his hands toward this **house**;(39) **then hear in heaven Your dwelling-place**, ...
- (41) And also the **stranger** that is not of Your people Israel, when he shall come out of a far country for Your name's sake —(42) for they shall hear of Your great name, and of Your mighty hand, and of Your outstretched arm when he shall come and pray toward this **house**,
- (44) If Your people go out to battle against their enemy, by whatever way You shall send them, and they pray to Hashem toward the city which You have chosen, and toward the house which I have built for Your name, (45) then hear in heaven their prayer and their supplication, and render their judgment.
- (46) If they sin against You for there is no man that does not sin and You get angry with them, and deliver them to the enemy, so that they take them away captive to the land of the enemy, far or near;(47) yet if they shall repent in the land in which they are taken captive, and turn back, and make supplication to You in the land of those that took them captive, saying, 'We have sinned, and have done iniquitously, we have dealt wickedly;'(48) if they return to You with all their heart and with all their soul in the land of their enemies, who took them captive, and pray to You toward their land which You gave to their fathers, the city which You have chosen, and the house which I have built for Your name;